

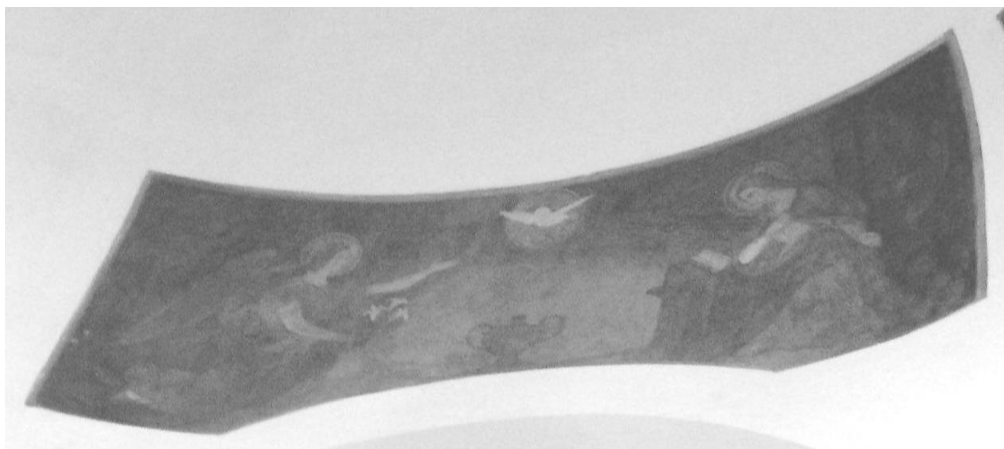
Zpravodaj pražské farní obce starokatolické církve

KŘIŽOVATKA

duben 2016

10. ročník / 4. číslo

„Neboj se Maria, vždyť jsi našla milost u Boha.“ (L 1,30)

Z „První apologie“ od svatého mučedníka Justina

Slavení eucharistie

Tomuto pokrmu říkáme eucharistie, díkůvzdání. Nesmí na něm mít účast nikdo jiný než ten, kdo věří v pravdivost našeho učení, kdo byl omyt koupelí na odpuštění hříchů, koupelí znovuzrození, a kdo žije tak, jak nám to odkázal Kristus.

Nepřijímáme tu totiž obyčejný chléb a obyčejný nápoj; ale jak jsme byli poučeni, právě takovým způsobem, jakým byl náš Spasitel Ježíš Kristus skrze Boží slovo učiněn tělem, a měl tělo a krev pro naši spásu, je tělem a krví vtěleného Ježíše také tento pokrm, nad nímž byla skrze jeho slovo pronesena modlitba díkůvzdání a z něhož se proměnou živí naše těla a naše krev.

Apoštolové totiž ve svých pamětech, které nám předali a které nazýváme evangelia, sdělili, že jim Ježíš dal následující příkaz: Když vzal do rukou chléb a vzdal Bohu díky, řekl: *To konejte na mou památku*; toto je mé tělo. A podobně když vzal do rukou kalich a vzdal Bohu díky, řekl: *Toto je má krev*. A že to světil pouze jím. A my už si to od té doby stále navzájem připomínáme. Přitom ti z nás, kteří mají nějaký majetek, přispívají všem potřebným; a jsme stále pospolu. A při všem, co obětujeme, velebíme Stvořitele veškerenstva skrze jeho Syna Ježíše Krista a skrze Ducha Svatého.

V den, kterému se říká den Slunce – to je v neděli – se všichni, ať přebývají ve městech nebo na venkově, shromáždí na jednom místě a čte se z paměti apoštolů nebo ze spisů proroků, dokud je možno. Potom, když předčítající skončí, pronese představený řeč, v níž napomíná a vybízí k napodobování všeho toho krásného.

Potom všichni společně vstaneme a nahlas se modlíme. A jak jsme o tom již dříve mluvili, když naše modlitby skončí, přináší se chléb a víno s vodou. Dále se hlasitě modlí představený, a vzdává Bohu díky, jak je mu dáno, a lid na to přisvědčuje slovem „amen“. Každý pak dostává a přijímá z pokrmu díkůvzdání a nepřítomným se posílá po jáhnech. Zámožní dobrovolně dávají podle vlastního uvážení, každý, co uzná za vhodné. To, co se takto sebere, se ukládá u představeného, a ten pak z toho vypomáhá sirotkům a vdovám i lidem, kteří pro nemoc nebo z nějaké jiné příčiny trpí nedostatkem, také uvězněným a cizincům, kteří tam zavítali na svých cestách, prostě stará se vůbec o všechny, kdo jsou v nouzi.

Toto shromáždění konáme všichni společně v den Slunce předně proto, že je to den, v němž Bůh změnil tmu a beztvorou hmotu a stvořil svět, a dále proto, že v tento den vstal náš Spasitel Ježíš Kristus z mrtvých. Neboť den před Saturnovým dnem – to je před sobotou – ho ukřižovali a den po Saturnově dni, to jest v den Slunce, se zjevil svým apoštolům a učedníkům a naučil je tomu, co jsme i vám předložili k úvaze.

Kalendář farní obce

Pravidelné bohoslužby

Neděle 10⁰⁰ – eucharistická slavnost u sv. Máří Magdalény

Neděle 11⁰⁰ – eucharistická slavnost v angličtině u sv. Klimenta

Neděle 17⁰⁰ – eucharistická slavnost s nešporami u sv. Kříže

Úterý 18⁰⁰ – eucharistická slavnost s nešporami u sv. Kříže

Čtvrtek 18⁰⁰ – eucharistická slavnost u sv. Rodiny

Pátek 17⁰⁰ – eucharistická slavnost u sv. Vavřince

Kalendárium

4. dubna 2016 od 17,30 (v mimořádném čase) se v Communii v ulici Karolíny Světlé 21 na Praze 1 bude konat další Modlitební večer. Pokud byste se chtěli přidat a pomodlit se společně s námi, dejte, prosím, vědět mailem (madlova@starokatolici.cz) nebo osobně přímo v kostele sestře Monice, aby s vámi počítala kvůli vytištění biblických textů.

12. dubna 2016 od 18,00 nás do rotundy Nalezení sv. Kříže přijde navštívit další ekumenický host, který nám poslouží Božím slovem. Tentokrát to bude nový synodní senior ČCE Daniel Ženatý. Po bohoslužbě, **tj. v 19,00**, s ním bude následovat beseda v Communii v ulici Karolíny Světlé 21.

19. dubna 2016 od 19,00 se bude v Communii konat Setkání nad Biblií, které povede náš kněz Petr Jan Vinš. Bližší informace se včas dozvíte přímo od bratra Petra a z mailů o dění ve farnosti.

22. dubna 2016 od 17,00 v katedrálním chrámu sv. Vavřince oslavíme svátek sv. Vojtěcha.

Událo se

1. března 2016 od 19,00 se v Communii v ulici Karolíny Světlé 21 na Praze 1 konala beseda s kandidátem na biskupa Pavlem Stránským. Záznam besedy si můžete poslechnout na stránkách pražské farnosti: praha.starokatolici.cz.

6. března 2016 v rotundě Nalezení sv. Kříže v ulici Karolíny Světlé na Praze 1 se po bohoslužbě (**tj. v 18,00**) konalo farní shromáždění, při kterém byli zvoleni tito delegáti na synodu:

Zvolení delegáti:

Krohe Petr (14 hlasů)
Kodišová Lucie (13 hlasů)
Boldišová Věra (10 hlasů)
Hulová Kristýna (10 hlasů)
Koniuk Marek (10 hlasů)
Matoušek Tomáš (10 hlasů)

Náhradníci v pořadí dle získaných hlasů:

Kaplan Vojtěch (9 hlasů)
Šulc Jiří (8 hlasů)
Kamínek Petr (3 hlasy)
Poláková Ivana (3 hlasy)

8. března 2016 od 18,00 se v Communiu v ulici Karolíny Světlé 21 na Praze 1 konala beseda s kandidátem na biskupa Rolandem Sollochem. Záznam besedy si můžete poslechnout na stránkách pražské farnosti: praha.starokatolici.cz.

25. března 2016 od 20,30 se v katedrálním chrámu sv. Vavřince konaly další Pašije z pera sestry Moniky Mádlové. Tentokrát se jednalo o kombinaci filmu a divadla. I přes počáteční problémy s technikou se nakonec představení podařilo. Další informace (a časem i včetně záznamu) najdete na stránkách: www.vavrinecke-pasije.cz.

26. března 2016 od 21,00 jsme se v katedrálním chrámu sešli k oslavě Bílé soboty. Při vigílii navíc přijaly svátost křtu a biřmování sestry Kateřina a Petra Bobkovi. Po bohoslužbě pak samozřejmě nemohlo chybět pohoštění, při kterém jsme se mohli dál společně radost zmrtyvýchvstalého Krista.

27. března 2016 od 17,00 jsme se v rotundě Nalezení sv. Kříže mohli radost nejen z prázdného hrobu, ale také z toho, že dvě naše malé sestry Helenka a Nina poprvé přistoupily k svátosti oltářní. Po bohoslužbě jsme pak provedli krátké farní shromáždění, při kterém jsme se pokoušeli zjistit, jaké mínění je orientačně v obci ohledně volby nového biskupa. Hlasování dopadlo takto:

Roland Solloch – 3 hlasy

Pavel Stránský – 5 hlasů

Zdržení – 15 hlasů

Narozeniny v dubnu slaví:

Šimon Bárta, Petra Bobková, Monika Fingerová, Mirjam Formanová, Lukáš Jandourek, Rút Janoušková, Zdeněk Jecelín, Barbora Kapešová, Amélie Kodymová, Eva Kratinová, Barobora Kurandová, Vladislava Matysová, Eliška Osvaldová, Dominika Šešerová, Karel Štýbr, Martin Valent, Jan Ziegler.

Přejeme hojnost Božího požehnání.

3. 4. – 2. neděle velikonoční

Sk 5,27-32

Ž 118

Zj 1,4-8

J 20,19-31

„Nepochybuj a věř!“ říká Pán Tomášovi, když se podruhé zjeví svým učedníkům. Tomáš totiž pochyboval. Pochyboval, že se Kristus již jednou zjevil. Překvapivé? Neměl by přece něco takového čekat, radostně uvítat, zpívat chvalozpěvy a nadšeně mávat rukama? Místo toho si klade podmínky pro to, aby mohl uvěřit. Podívejme se však na ostatní apoštoly. U nich zrovna také není vidět pořádná velikonoční radost. Jak by mohl Tomáš věřit zmrtvýchvstání, když u svých bratří vlastně nevidí žádnou odpovídající reakci, žádný akt víry! Stále jsou jen za zavřenými dveřmi, stále se bojí... Vlastně se nic zvláštního neděje. Ticho Velkého pátku trvá. Uvěřili byste za takovýchto okolností zvěsti o vítězství nad smrtí?

A poslouchali jste někdy sebe, když (pokud) někomu povídáte o naději Veliké noci? Výzařuje z nás přesvědčení, že věříme tomu, co říkáme? Že v nás vzkříšený Kristus něco změnil? Jaké jsou reakce našich posluchačů - „No víš, jako zní to hezky, fakt. Ale abych uvěřil, tak bych potřeboval něco víc...“ Možná všichni tak trochu žijeme v období před Letnicemi. Možná se tak trochu všichni ze strachu schováváme za zavřenými dveřmi. A možná jsme všichni Tomášové...

4. 4. – Slavnost Zvěstování Páně

Iz 7,10-14

Ž 40

Žd 10,4-10

L 1,26b-38

Hle, přicházím, Pane, splnit tvou vůli – to zpíváme v žalmu a o tom je dnešní svátek Zvěstování Páně. Plnit Boží vůli - to je to, co odmítli první lidé a co se většinou nelíbí ani nám. Plnit Boží vůli je těžké a riskantní. A přece je to jediná cesta, aby se v tomto světě realizovalo Boží království.

Duch svatý, který byl u počátku Ježíšova pozemského života, probouzí i v nás důvěru k Božímu slovu a otevírá nás divu zjevení a zázraku znovuzrození. Tentýž Duch v nás probouzí volání Abba – Otče, a je to první volání nového člověka v nás, člověka, který jako Maria věří bez výhrad. Víra totiž znamená přijmout Boží myšlenku a vzít ji za svou. Maria počala z Ducha svatého, stala se příjemcem a nástrojem Božího řízení. Jen skrze působení Duchem svatého můžeme i my Božího Syna přijmout do svých srdcí a životů.

10. 4. – 3. neděle velikonoční

Sk 9,1-20

Ž 30

Zj 5,11-14

J 21,1-19

Kdo se nepovyšuje, nesoudí druhé, strážlivě hodnotí sebe i své schopnosti a možnosti, kdo ví o velikosti Kristovy lásky a moci a umí se k svému Pánu hlásit, tomu jsou svěřeni naprosto všichni. Pas mé ovce, mé beránky, mé ovečky.

Jsou to veliké změny, které Bůh v našem životě působí. Z agresivního farizeje Saula se stává apoštol Pavel, Petr už přestal být Šimonem, který se chvástá, který ví všechno nejlíp a dokonce by i finále Ježíšova života zrežiroval líp než on sám.

I my se smíme s Bohem setkávat a přijmout jeho nabídku proměny našeho života.

17. 4. – 4. neděle velikonoční

Sk 9,36-43

Ž 23

Zj 7,9-17

J 10,22-30

Jak často my lidé potřebujeme o něčem ujišťovat. I když máme jasné důkazy v činech, stále chceme ty věci navíc ještě slyšet. Ptáme se a dožadujeme se odpovědi. Tak mi to řekni! Jakoby v nás bylo málo víry. Málo věříme svým blízkým, málo věříme i sobě a podle tohoto vzoru málo věříme i Bohu. Sice můžeme vidět spoustu zázraků kolem nás – východ slunce, kvetoucí rostliny, duhu na obloze a svět vůbec, ale stále se nám dere na jazyk otázka: „Bože, opravdu jsi?“

Jsou prostě dny, kdy jsme naplněni pochybností úplně o všem a hledáme ujištění. Bohužel v takových dnech by jsou i ty slova málo. Dokážeme zpochybnit zcela všechno. Negativní myšlení otravuje náš mozek i srdce. Slyšíme v takových chvílích Kristův hlas? Chceme ho vůbec slyšet? Nebo jsou to právě ty chvíle, kdy se od Boha vzdalujeme nejvíce...?

23. 4. – Svátek sv. Vojtěcha

Sk 13,46-49 (Ko 1,24-29;2,4-8)

Ž 96

J 10,11-16

V životě sv. Vojtěcha můžeme pozorovat dvě období. První období se vyznačovalo určitou mírou povrchnosti až dokonce snahou užít si života. Ve druhém období se však začala stupňovat jeho přísnost vůči sobě i druhým, což se mu ve finále stalo i osudným. Pro jeho vlastnosti z prvního období si ho zvolili čeští pánové biskupem. Snad doufali, že takový člověk bude shovívavý k jejich lehkovážnému životu se stále znatelnými pohanskými prvky. Ovšem čím více začínal Vojtěch usilovat o jistou očistu a posílení křesťanství v českých zemích, docházelo více a více k roztržkám mezi ním a vrchností. To dvakrát skončilo jeho útekem ze země. Zatímco u prostého lidu byl oblíben, panstvo ho nemohlo vystát. Sice tu byli jisté pokusy o smír, ale nikdy se tento pokus nepovedlo zcela naplnit.

A tak Vojtěcha, pastýře ovcí i z jiných ovčinců, zavedl osud do Polska. Tato jeho poslední evangelizační cesta se mu však stala osudnou.

24. 4. – 5. neděle velikonoční

Sk 11,1-18

Ž 148

Zj 21,1-6

J 13,31-35

V evangeliu čteme: NYNÍ JE OSLAVEN SYN ČLOVĚKA A BŮH JE OSLAVEN V NĚM. To je vyznání o Ježíšovi, jakého jej poznávala prvotní církev. Evangelista ta slova píše po vzkříšení a nově vidí všechny ty události a slova, která Ježíš řekl, když Jidáš už vnitřně vykonal svou zradu a teď zmizel ve tmě. Kolem Ježíše zůstávají jen jeho věrní a on jim říká NYNÍ JE OSLAVEN SYN ČLOVĚKA A BŮH JE OSLAVEN V NĚM. Co to znamená? Ježíš svou věrností a poslušností oslavil Otce. Ukázal, kam až je Bůh ochoten jít pro naši záchranu. Už je všechno připraveno: zrada, zatčení, soud, kříž a všechno se to děje kvůli nám - to je šance i pro naše oslavení. Ježíš zemřel, vstal a přijde. Mezi oslavením a druhým příchodem leží čas, který prožíváme. Jsme vzdáleni od svého Pána, nemůžeme se ho fyzicky dotýkat, nemůžeme se jím prokázat, nemůžeme jím oslňovat svět. Ale můžeme s ním udržovat spojení: MILUJTE SE NAVZÁJEM. Říká, že je to nové přikázání, bylo sice řečeno už dávno, ale teď to dostává novou sílu a hloubku.

25. 4. – Svátek sv. Marka

1P 5,5b-14

Ž 89

Mk 16,15-20

Závěr Markova evangelia mají jen některé rukopisy a pravděpodobně jde o pozdější dodatek. Poslání apoštolů tu provázejí znamení, která se nám zdají fantastická. Kdo by nechtěl být imunní vůči hadímu i lidmi podanému jedu, kdo by nechtěl uzdravovat nemocné, kdo by nechtěl lidi přesvědčovat efektními kousky? Jak to, že to už nefunguje jako v dobách, kdy byl psán Nový Zákon?

Možná je to tím, že jsme zapomněli na pořadí. Že tohle všechno může platit jen tehdy, když opravdu půjdeme do celého světa a budeme kázat evangelium všemu stvoření, když se stejně jako Marek dáme do služeb něčeho většího, než jsme my sami a zázraky necháme Boží režii. A naopak ten příslib se nás netýká, když převrátíme to pořadí a budeme to Boží představení sami dirigovat, když ve jménu Kristově budeme kázat sami sebe a svoje představy.

Hlásejte evangelium všemu stvoření – to je veliká výzva. Zprávu o tom, že Ježíš je zachránce celého světa má skrze nás a na nás poznat nejen nevěřící část lidstva, ale i příroda, zvířata, rostliny. Kázat evangelium celému stvoření, je chovat se k celému stvoření tak, aby na nás bylo vidět poselství, Ježíš je Pán. Ježíš je ten, který nás vede v našem životě. Ať nám k tomu pomáhá příklad sv. Marka.

Životopisy svatých

Svatá Kateřina Sienská

Kateřina Sienská, vlastním jménem Catarina Benincasa, se narodila 25. března 1347 jako předposlední z 25-ti dětí sienského barvíře Jakuba a jeho ženy Lapy. I přes velkou početnost rodiny rozhodně netrpěli chudobou. Jedno z dětí si dokonce i přisvojili jako sirotka. Byl to Kateřinin bratranec Tomáš della Fonte, který se později stal i jejím zpovědníkem. Rodina to byla velmi zbožná, hlavně hlava rodiny byl v tomto směru až nekompromisně přísný. Ovšem i přes veškerou zbožnost své rodiny měla Kateřina velký problém si prosadit své rozhodnutí stát se řeholnicí.

K tomu, že zasvětil svůj život Kristu se rozhodla již v šesti letech na základě jejího prvního zjevení Pána Ježíše v doprovodu svých apoštolů Petra, Pavla a Jana.

Viděla ho přicházet v kněžském rouchu nad střešou baziliky sv. Dominika, což pak možná právě ovlivnilo i to, ke kterému řádu se přidala.

Ve jejích dvanácti letech se však její matka Lapa rozhodla, že dcerušku provdá. Kateřina však své srdce již dala zcela Bohu a nemohla svou matku v tomto směru poslechnout. Dokonce si i ostříhala vlasy, aby byla méně přitažlivou. Lapu to tak rozčílilo, že nechala Kateřina doma dělat práce jako by byla pouhou služkou a navíc ji i vystěhovala z jejího pokoje. Kateřina to však všechno přijímala s tichostí a pokorou. Postila se, spala málo a na tvrdém a bičovala se třikrát denně, čímž se kála i za druhé.

Když bylo Kateřině 15 let, uviděl její otec nad její hlavou bílou holubici a rozhodl se, že přestanou svou dceru trestat za její odmítání sňatku. Bral toto vidění jako znamení z nebe, že jeho dcera skutečně patří Bohu. Navíc v té době i prodělala neštovice, což jí dost zhyzdilo v obličej.

Kateřina pak velmi usilovala o to, aby mohla vstoupit do třetího řádu Dominikánského řádu, ovšem pro její nízký věk ji nechtěli přijmout do svých řad. Nakonec ji pak v šestnácti letech přijali a Kateřina začala žít ještě asketičtější životem. Odmítala zcela maso a postila se i od vařených pokrmů. Jedla pouze syrovou zeleninu, chleba a pila čistou vodu. Po dalším Božím zjevení však začala velmi obětavě pečovat o nemocné a opustila života v ústraní.

Její život se pak odehrával na čtyřech místech – v bazilice sv. Dominika, v rodném domě, v nemocnici della Scala a v leprosiáriu sv. Lazara, kde se starala o ty nejzávažnější případy. Během dalších vidění, které někdy v tuto dobu měla, viděla svou vlastní svatbu s Ježíšem Kristem. Od té doby viděla až do své smrti na svém prstu neviditelný snubní prsten.

Životopisy svatých

V roce 1369 se rozhodla, že se začne učit číst, aby mohla studovat Písmo svaté a již o rok později začala psát, resp. diktovat dopisy nejvýznamnějším duchovním osobám té doby. Jedním z adresátů jejích dopisů byl i římský biskup Řehoř XI., který jí pro její zásluhy dal i nějaká privilegia – třeba přenosný oltář.

Řehoř v roce 1375 také pověřil Kateřinu pastorační činností v Pise, kde již působila dříve za morové rány a starala se tam o nemocné. Právě v tomto městě se dostalo Kateřině dalšího vidění Krista, po kterém začala trpět stigmaty. Tato Kristova znamení se jí však povedlo až do své smrti skrývat. V některých pramenech se také uvádí, že si sama při vidění vybrala, aby mohla stigmata mít neviditelná, tedy aby je pouze cítila, ale nebyly vidět. Pán tuto její prosbu vyslyšel.

Kateřina svými dalšími dopisy také posílila Řehořovo rozhodnutí navrátit se z Avignonu do Říma, což se stalo začátkem roku 1377. Bohužel rok na to římský biskup zemřel a byl zvolen nový, který si vybral jméno Urban VI. Ten však krátce po své volbě si zneprátelil kardinálský sbor kritikou jejich práce a ti se na truc rozhodli zvolit vzdoropapeže, který opět začal sídlit v Avignonu. Volbu Urbana VI. pak prohlásili za neplatnou. Urban VI. v tu dobu povolal Kateřinu, aby mu v této těžké situaci pomohla. V Římě pak Kateřina zahájila obsáhlou dopisovou akci, kdy se snažila najít v rozkolu církve smír. A i když její vztah k církvi, náboženským otázkám i politice byl vřelý, byl i poněkud sentimentální, což ve finále celou situaci spíše zkomplikovalo a k usmíření nedošlo.

Když se blížil konec jejího pozemského působení, tak prý již žila jen z Eucharistie. Její tělo, které bylo přivyklé na přísné posty dost možná nebylo schopno přijmout ani žádnou jinou potravu. Z toho důvodu se její zdravotní stav začal velmi zhoršovat. Ztrácela na váze a trpěla velkými bolestmi. Přesto však nepřestala chodit na bohoslužby, i když dostat se do kostela byl pro ní čím dál tím víc náročnější úkol. Dle pověsti také v kostele při bohoslužbě zemřela, když jí bylo 33 let. Konkrétně se tak stalo v bazilice sv. Petra a byla pohřbena do skleněné rakve v kostele Santa Maria sopra Minerva. Její tělo prý dlouho odolávalo rozkladu.

Kateřina Sienská po sobě zanechala bohaté literární dílo, které se skládá z 381 dopisů různým významným osobám a náboženský spis „Dialog s Boží prozřetelností“. Všechny tyto písemnosti jsou velmi cenou církevní literaturou v oblasti mystické teologie. Tak získala v literatuře své místo vedle Petrarkey prostá dcera barvíře ze Sieny.

Svatořečená byla v roce 1461 Piem II a v roce 1970 se jí od Pavla VI. dostalo zvláštního vyznamenání, kdy byla nazvána učitelkou církve.

Farní vyúčtování za měsíc březen 2016

Příjmy:

sbírky	6 149,-
příspěvky.....	2 100,-
úroky z účtu	334,-
dar 2015	200 000,-

CELKEM:..... 208 583,-

Výdaje:

Communio (nájem).....	843,-
Communio (služby)	280,-
varhanní doprovod	2 750,-
poplatky za účet	85,-
elektřina	11 609,-
agape	2 573,-

CELKEM:..... 18 140,-

ROZDÍL: 190 443,-

Běžný účet k 31. 3. 2016: 1 157 281,-

Pokladna k 31. 3. 2016: 37 854,-

CELKEM: 1 195 135,-